

مقایسه کارایی و وارنیش سدیم فلوراید، لیزر دیود و پتاسیم نیترات در کاهش حساسیت پس از office bleaching

تهیه کننده: زهرا زارع بیدکی

گروه هدف: متخصصان و پژوهشگران

کد طرح: ۱۵۷۸۵

پاییز ۱۴۰۳

سفید کردن حرفه ای دندان (bleaching) در چند سال گذشته محبوبیت زیادی پیدا کرده است. پس از بلیچینگ معمولاً، حساسیت دندانی ایجاد می شود. هدف از این مطالعه، مقایسه کارایی و وارنیش سدیم فلوراید، لیزر دیود و پتاسیم نیترات در کاهش حساسیت پس از office bleaching است.

روشن تر کردن رنگ دندان نسبت به رنگ طبیعی خودش بلیچینگ (bleaching) نامیده می شود. در میان روش های زیبایی، بلیچینگ دندان به عنوان یک روش محافظه کارانه که نتایج رضایت بخشی را نیز به دست می آورد، مورد توجه بیماران است. بلیچینگ دندان از طریق اکسیداسیون اجزای ارگانیک ساختار دندان توسط پراکسید هیدروژن و سایر اشکال واکنش پذیر اکسیژن انجام می شود. به طور کلی سه روش اساسی بلیچینگ دندان های زنده وجود دارد. بلیچینگ در منزل، بلیچینگ در مطب یا office bleaching (OB) و استفاده از محصولات بلیچینگ دندان که بدون نسخه به فروش می رسند.

بلیچینگ داخلی دندان های درمان ریشه شده

بلیچینگ دندانهای غیر زنده برای اولین بار در سال ۱۸۴۸ میلادی گزارش شد. میزان موفقیت درمان بلیچینگ به عواملی مانند تشخیص صحیح علت تغییر رنگ و انتخاب مناسب تکنیک مورد استفاده بستگی دارد. شایعترین روشهای مورد استفاده در سفید کردن دندانهای درمان ریشه شده روش ترموکاتالیک و سفید کردن گام به گام می باشد که روش گام به گام ترجیح داده می شود، زیرا ایمن ترین روش بوده و نیازمند حداقل زمان بالینی می باشد.

بلیچینگ در مطب

سفید کردن خارجی در مطب باید توسط فرد حرفه ای انجام شود. معمولاً در این روش، از هیدروژن پراکساید با غلظت ۲۰-۳۸ درصد استفاده می شود. این روش معمولاً با ژل بلیچینگ به تنهایی و یا همراه با نور یا لیزر انجام می شود.

عوارض و اثرات جانبی سفید کردن

همیشه در هر روش کلینیکی مورد استفاده مهمترین نگرانی، ایمنی بیمار است. عوارض جانبی احتمالی که توسط مواد شیمیایی و روشهای سفید کردن ایجاد می شوند عبارتند از: تحلیل خارجی ریشه، سوختگی های شیمیایی بافت نرم، اثرات سیستمیک و حساسیت دندان

وارنیش سدیم فلوراید

استفاده موضعی از وارنیش های فلوراید یک روش غیر تهاجمی برای کنترل و پیشگیری از پوسیدگی است. این وارنیش ها مقرون به صرفه بوده و به راحتی قابل استفاده هستند. بنابراین وارنیش های فلوراید به طور گسترده ای برای درمان حساسیت بیش از حد عاج، جلوگیری از پوسیدگی و رمینرالیزاسیون پوسیدگی های اولیه استفاده می شوند. سازمان غذا و داروی ایالات متحده (FDA) وارنیش فلوراید را در اواخر دهه ۱۹۹۰ به رسمیت شناخت.

وارنیش های حاوی ۵ درصد سدیم فلوراید، یکی از رایج ترین محصولات فلوراید در بازار است.

در این روش به دلیل غلظت بالای هیدروژن پراکساید، نسوج نرم بایستی جهت جلوگیری از آسیب به خوبی محافظت شوند. این روش در بیمارانی که تمایل به نتیجه سریعتر داشته یا همکاری جهت سفید کردن در منزل را ندارند توصیه می شود. عموماً جهت رسیدن به نتیجه زیبایی دلخواه بیش از یک جلسه درمان لازم می باشد.

لیزر، پتاسیم نیترات و وارنیش سدیم فلوراید هر سه ترکیب موثری جهت کاهش حساسیت بعد از بلیچینگ در مطب هستند و بین این سه روش تفاوتی از نظر آماری وجود ندارد و انتخاب بین این سه می تواند بر اساس امکانات و شرایط موجود و برحسب تشخیص شرایط بیمار توسط دندانپزشک باشد.

استفاده از وارنیش سدیم فلوراید، لیزر دیود پتاسیم نیترات پس از **office bleaching** حساسیت را کاهش داد.

منبع:

1-Moghadam FV, Majidinia S, Chasteen J, Ghavamnasiri M. The degree of color change, rebound effect and sensitivity of bleached teeth associated with at-home and power bleaching techniques: A randomized clinical trial. European journal of dentistry 2013;7.411-405:(04).